

1. Opname van de gemeente

Introductie

Eén van de meest omstreden onderwerpen van de eindtijdleer is de opname van de gemeente. We hebben het hier over een verborgen terugkeer van Jezus, waarbij Hij de gelovigen op komt halen, zodat ze niet door de tijd van de grote verdrukking heen hoeven te gaan. De meningen verschillen erover of deze opname zal plaatsvinden en wanneer dan. Wat betreft het tijdstip zijn er twee hoofdvisies: de gemeente wordt of vóór of halverwege de grote verdrukking in de hemel opgenomen.

In de EGHW erkennen we dat de discussie rond de opname een ingewikkelde discussie is. Voor beide standpunten zijn goede Bijbelse argumenten aan te halen. Daarom is besloten om geen inhoudelijk standpunt hierover in te nemen. We willen in dit stuk voor beide standpunten Bijbelse argumenten naar voren halen en we vragen de lezers om daar zelf verder biddend over na te denken. Belangrijker dan jouw visie op dit punt, is dat je voorbereid bent voor beide scenario's. In welke tijd we ook leven, kan zowel vervolging als uitredding ons deel zijn. Laten we voorbereid zijn voor deze beide zaken.

Argumenten vóór de opname

We willen eerst met elkaar de argumenten bekijken, die pleiten voor een opname van de gemeente. Per argument bekijken we ook meteen wat er tegen dit argument ingebracht kan worden, zodat we het overzicht goed kunnen bewaren. We plaatsen de mogelijke weerlegging van het argument er dus meteen bij. Dit wil niet zeggen dat deze argumenten niet goed of steekhoudend zijn. De ene keer zal het argument zelf sterker zijn dan de weerlegging. De andere keer andersom. We laten dit aan de beoordeling van de lezer over...

1. In 1 Thessalonicenzen 4:16-17 staat geschreven: ... *En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen op genomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heer in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heer zijn.* Dit laat zien dat de gelovigen de Heer in de lucht zullen ontmoeten. Ze zullen dus omhooggevoerd worden naar de hemel. Ze gaan van beneden naar boven. Dit is een andere beweging dan de bij de Wederkomst van Jezus. Dan zal Jezus juist vanuit de hemel op de aarde neerdalen en de gelovigen met Hem.¹

Weerlegging: beide bewegingen spreken over dezelfde gebeurtenis. Vroeger was het gebruikelijk dat als een koning naar een bepaalde stad toekwam, dat de bevolking hem tegemoet ging en hem vervolgens naar binnen begeleidde. Zo zullen wij ook in de lucht de Heer tegemoet gaan en samen met Hem naar deze aarde afdalen. De Heer verzamelt ons in zijn leger, tijdens zijn afdaling naar de aarde. Daar kunnen we ook over lezen in Mattheüs 24:30-31. Wij zijn niet bestemd om naar de hemel te gaan, maar juist om met Jezus op de aarde te regeren.

2. In 1 Thessalonicenzen 4:17 wordt het werkwoord *harpazo* gebruikt, wat betekent 'haastig nemen', 'roven' of 'wegrukken'. We krijgen hier het beeld dat Jezus de gelovigen heel snel en in het geheim wegneemt, zodat niemand het doorheeft. Dit is totaal iets anders dan zijn glorieuze en openbare terugkeer met de heiligen naar de aarde.

Weerlegging: dit werkwoord *harpazo* laat inderdaad zien dat Jezus zijn kinderen heel snel zal verzamelen bij zijn terugkeer. Maar dit werkwoord kan ook betekenen 'met (over)macht innemen'. Als je een stad met overmacht inneemt, is dat geen verborgen zaak. Het zal dus wel plotseling, maar niet perse in het verborgene plaatsvinden. In Mattheüs 24 wordt deze plotselinge verzameling van de gelovigen direct verbonden met de glorieuze terugkeer van Jezus, zijn Wederkomst, na de grote verdrukking. In Mattheüs 24:27-31 staat geschreven:

Want zoals de bliksem vanuit het oosten komt en zichtbaar is tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des Mensen zijn ... dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des Mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des Mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid. En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuïngeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.

Het zal dus allemaal zo plotseling als een bliksemschicht gebeuren. Jezus zal glorieus verschijnen en zijn gelovigen van alle uithoeken verzamelen. Dit gebeurt in de lucht, als we goed lezen. Het teken van Jezus verschijnt namelijk aan de hemel, net als een bliksem door de hemel schiet. Jezus komt op de wolken en Zijn kinderen worden verzamelt uit de vier windstreken en van de uitersten van de hemelen. De focus ligt hier dus nog altijd op de hemel en niet op de aarde. Zij worden in de lucht verzamelt, net als in 1 Thessalonicenzen 4 wordt vermeld.

3. In Mattheüs 24:40-42 staat geschreven: *Dan zullen er twee op de akker zijn; de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Er zullen twee vrouwen malen met de molens; de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Wees dan waakzaam, want u weet niet op welk moment uw Heer komen zal.* Hieruit blijkt ten eerste dat er mensen zijn die achtergelaten worden. Dat is gek als het om de Wederkomst gaat, want dan komt Jezus juist naar de aarde toe. Het gaat hier niet om de Wederkomst, maar om de opname van de gemeente. De achtergelaten mensen zullen door de grote verdrukking heen gaan. Ten tweede blijkt hieruit dat de opname onverwachts en zonder tekenen zal plaatsvinden. De Wederkomst wordt echter wel door tekenen begeleid en we kunnen het moment van de Wederkomst ook redelijk uitrekenen a.h.v. de duur van de grote verdrukking etc. Dus de Wederkomst komt niet onverwachts en zonder tekenen. Dat is dus een ander moment.

Weerlegging: in deze verzen van Mattheüs gaat het heel duidelijk om de komst van de Zoon des Mensen (vers 37 en 44) en dat is de benaming die in heel Mattheüs 24-25 steeds aan de glorieuze Wederkomst van Jezus gegeven wordt. Met de term 'komst van de Zoon des Mensen' wordt teruggegrepen op Daniël 7:13-14. Er bestaat geen twijfel over dat dit over de glorieuze Wederkomst van Jezus gaat, na de grote verdrukking. Jezus komt dan als Koning om te heersen op deze aarde en oordeel te brengen. Daniël 7:9-14 spreekt namelijk over dit Laatste Oordeel en de vernietiging van de antichrist, waarna de Zoon des Mensen (Jezus) op de wolken komt om het Koninkrijk in bezit te nemen. Zo ook in Mattheüs 24-25.

Degenen die achtergelaten worden, zijn degenen die niet door de engelen verzameld worden bij Jezus' Wederkomst (volgens Mattheüs 24:31). Zij gaan niet door de grote verdrukking, maar vallen onder het Laatste Oordeel wat Jezus komt brengen. Als we namelijk iets verder lezen, na de verzen 40-42, dan lezen we in de verzen 50-51: *dan zal de heer van de slaaf komen op een dag waarop hij hem niet verwacht en op een uur dat hij niet weet; en hij zal hem in stukken houwen en hem doen delen in het lot van de huichelaars; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.*

Dit is dus tegelijk die onverwachte en ongeplande komst van Jezus, waarbij hij zijn volgelingen verzamelt en tegelijk zijn glorieuze terugkeer en het grote Laatste Oordeel. In Mattheüs vallen deze twee duidelijk samen. Hoewel de Wederkomst van Jezus niet uit te rekenen valt en heel plotseling zal komen, wil dit nog niet zeggen dat er geen tekenen zullen zijn om deze komst aan te kondigen. We kunnen wel ongeveer weten wanneer Jezus komt, door de tekenen van de tijden, maar nooit precies. Daarom moeten we er altijd klaar voor zijn.

4. Wij zullen als gelovigen niet door de grote verdrukking heen gaan, omdat de Bijbel ons leert dat we niet voor toorn of oordeel bestemd zijn. In 1 Thessalonicenzen 1:10 staat dat Jezus ons verlost van de komende toorn. En in 1 Thessalonicenzen 5:9 staat dat God ons niet bestemd heeft tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid. Ook staat er in Jesaja 26:20 dat we onze binnenkamer binnen moeten gaan, totdat de gramschap over de aarde voorbij is. Dit laat zien dat we de tijd van toorn, de grote verdrukking, zullen ontvluchten.

Weerlegging: beide teksten in 1 Thessalonicenzen spreken over de eeuwige toorn, die we op basis van Jezus' bloed ontvluchten. En zelfs als deze teksten zouden spreken over de oordelen van de eindtijd, dan betekent dat nog niet dat de gelovigen niet door de grote verdrukking heen gaan. God helpt zijn kinderen namelijk door de grote verdrukking heen en bewaart hen tegen de oordelen, door hen te verzegelen op hun voorhoofd. Dat kunnen we lezen in Openbaring 7.

We zien in de Bijbel keer op keer dat vervolging de kinderen van God wel zal treffen, maar de oordelen van God niet. In de grote verdrukking zullen we dus door de antichrist vervolgd worden, maar de oordelen van God zullen de antichrist en zijn rijk treffen en niet de gelovigen. Dit is naar het voorbeeld van de Exodus, waar het boek Openbaring steeds op teruggrijpt. De Israëlieten werden verdrukt door de Egyptenaren, maar de plagen van God troffen de Egyptenaren en niet de Israëlieten.

5. In Lukas 21:36 staat geschreven: *Waak dan te allen tijde en bid dat u waardig geacht zult worden om al die dingen die gebeuren zullen, te ontvluchten, en om te kunnen bestaan voor de Zoon des Mensen.* En in Openbaring 3:10 staat geschreven: *Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.* Hieruit blijkt duidelijk dat de alerte en volhardende gelovigen de gebeurtenissen van de grote verdrukking niet mee zullen maken.

Weerlegging: er zijn twee vragen die hierbij gesteld moeten worden: wat ontvluchten we precies? En hoe ontvluchten we? Het is nog maar zeer de vraag of hier op de grote verdrukking en de opname bedoeld wordt. In Lukas 21:36 gaat het over een actief 'ontvluchten'. God lijkt hierin niet Degene die een hemelse reddingsoperatie uitvoert, maar de gelovige moet bidden dat hij zelf in staat zal zijn om de komende dingen te ontvluchten.

Dit lijkt sterk op wat er in Openbaring 18:4 staat geschreven: *En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit haar weg, Mijn volk, opdat u geen deel hebt aan haar zonden, en opdat u niet van haar plagen zult ontvangen.* Gods volk wordt opgeroepen om weg te gaan uit Babylon, zodat ze geen deel zullen krijgen aan de oordelen die haar zullen treffen. Maar dit wordt gezegd ná de grote verdrukking en gaat over het eindoordeel wat God over Babylon gaat brengen.

Openbaring 3:10 spreekt wel over een bewaring van Godswege. Maar hoe bewaart God ons dan? Door ons in de hemel op te nemen (de opname)? Of door ons te verzegelen (zie Openbaring 7)? Of door ons in de woestijn te voeren (zie Openbaring 12:14)? Of door ons in ons huis op te sluiten (zie Jesaja 26:20)? Of door ons door de dood heen de overwinning te geven (zie Openbaring 12:11)?

6. In Johannes 14:1-4 zegt Jezus tegen zijn leerlingen dat Hij heengaet om een plaats te bereiden voor zijn volgelingen in het Huis van de Vader. Daarna zal Hij terugkomen om hen bij Zich te nemen. Hij komt dus niet naar ons toe, maar neemt ons juist bij Zich. De beweging is niet van boven naar beneden, maar van beneden naar boven.

Weerlegging: het is niet of-of, maar het is beiden: Jezus neemt ons bij Zich en komt bij ons wonen. De vraag is natuurlijk waar dit Huis van de Vader is. Staat onze nieuwe woning in de hemel? Zijn wij bestemd om voor altijd in de hemel te blijven? Ja en nee. We zijn bestemd om op de nieuwe aarde te wonen, maar volgens Openbaring zullen hemel en aarde bij Jezus Wederkomst verenigd gaan worden.

Gods Troon zal op de aarde komen te staan. Dus onze nieuwe woning, in het Vaderhuis/het nieuwe Jeruzalem, zal met Jezus bij de Vader vandaan op aarde neerdalen. Zie Openbaring 21:10!

7. In 1 Korinthe 15:52 staat dat de gelovigen in een fractie van een seconde zullen opstaan uit de dood of veranderd zullen worden. Deze snelheid past bij de opname in een oogwenk, maar niet bij een glorieuze terugkeer van Jezus, die door iedereen gezien wordt. Dat zou allemaal veel trager toe moeten gaan. Ook staat er in de verzen 22-26 dat de doden in Christus eerst opstaan bij Jezus' komst (de opname) en dat daarna pas het einde gaat volgen, waarin Jezus als Koning komt en de dood verslaat. Dat zijn dus twee verschillende momenten.

Weerlegging: 1 Korinthe 15:52 spreekt over het opstaan van alle doden, niet alleen de gelovigen. Dus dit kan niet over de opname gaan, waarbij alleen de gelovigen opstaan en opgenomen worden. Ook staat er in vers 54 geschreven dat op dat moment waar wordt dat de dood verslonden is tot overwinning. Maar de dood wordt pas na de grote verdrukking verslonden. De dood is namelijk de laatste vijand die teniet gedaan wordt.² Dus dit vers gaat niet over de opname, maar over de komst van het Laatste Oordeel, na het 1000-jarig rijk, met de laatste shofar. De laatste shofar is overigens een andere shofar dan de grote shofar, die Jezus' Wederkomst vergezelt.³

Uit de verzen 22-26 kunnen we inderdaad leren dat de gelovigen het eerst zullen opstaan uit de dood, maar er is sprake van maar één Wederkomst van Jezus in deze verzen. Niet de opname, maar de Wederkomst van Jezus leidt tot de opstanding van de doden, die geloofden in Jezus. Dat kunnen we ook lezen in Openbaring 20:4-6. Tegelijk leidt deze Wederkomst ertoe dat Jezus 1000 jaar als Koning op aarde gaat heersen en alle vijanden onder zijn voeten gaat leggen. De laatste vijand die Hij verslaat, zal de dood zijn. Dan zullen dus alle doden verrezen moeten zijn voor het Laatste Oordeel. Daarna zal Jezus het Koningschap aan God de Vader overgeven.

8. In 2 Thessalonicenzen 2:6-7 wordt gesproken over een weerhouder, die de antichrist tegenhoudt: *En u weet wat hem nu weerhoudt, opdat hij op zijn eigen tijd geopenbaard wordt. Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is.* Wie is deze weerhouder anders dan de gemeente van Christus? Zodra zij met de opname weggenomen worden, krijgt de antichrist vrij spel. Dan pas kan de grote verdrukking losbarsten.

Weerlegging: als de gemeente de weerhouder van de antichrist was geweest, dan had Paulus gewoon kunnen zeggen: jullie weten toch dat jullie de weerhouder van de antichrist zijn? Maar Paulus schrijft niet in de tweede persoon (jullie), maar in de derde persoon enkelvoud (iemand). Hij heeft het over een persoon die de antichrist tegenhoudt. We weten niet precies of dit Jezus Zelf is, of een engel, of de Heilige Geest, of misschien zelfs een keizer of nog iemand anders. Dat staat eenvoudigweg niet vermeld en we moeten dus heel voorzichtig zijn om dit in te vullen.

We kunnen echter wel uit deze verzen afleiden dat het niet de gemeente in zijn geheel is. Vers 7 moet namelijk vanuit de grondtekst anders vertaald worden. Er staat letterlijk: ... *de weerhouder is er nu, totdat hij uit uw midden geboren is.* Het Griekse woord *genètai* betekent namelijk 'worden' of 'geboren worden' en juist niet 'verdwijnen'! (We herkennen in dit Griekse woord ook het woordje 'genen', afgeleid dus van het Griekse woord 'geboren worden') Dit laatste regeltje gaat dus niet over de weerhouder, maar over de antichrist. Er staat geschreven dat de antichrist uit het midden van de gemeente geboren gaat worden. Dus kan de gemeente niet de weerhouder zijn, maar is de gemeente juist degene die de antichrist zal voortbrengen. Zij moet er dus nog zijn, ten tijde van de antichrist.

Dit is volkomen in lijn met wat er in 1 Johannes 2:18-19 geschreven staat: *Kinderen, het is het laatste uur; en zoals u gehoord hebt dat de antichrist eraan komt, zijn er ook nu al veel antichristen gekomen, waaruit wij weten dat het het laatste uur is. Zij zijn uit ons midden weggegaan/voortgekomen, maar zij waren niet uit ons; want als zij uit ons geweest waren, dan zouden zij bij ons gebleven zijn. Maar het moest openbaar worden dat zij niet allen uit ons zijn.* Kennelijk komen alle antichristen uit het midden van de gemeente voort. Jezus heeft niet voor niets gewaarschuwd dat de antichrist zal zetelen in de Tempel van God.⁴ Het grootste gevaar komt altijd van binnenuit. Zo werd Jezus verraden door één van zijn meest intieme leerlingen, Judas.⁵ En satan was één van de meest hoge engelen in de hemel.⁶ Dit principe zie je keer op keer in de Bijbel terug.

9. Het Joodse trouwritueel geeft een hint in de richting van de opname. Als een Joodse man een vrouw wilde trouwen, dan ging hij in ondertrouw met deze vrouw. Daarna ging hij heen om een huis te bouwen om samen met zijn vrouw in te gaan wonen. Zodra het huis klaar was, vroeg hij zijn vader toestemming om zijn bruid op te halen. De vader gaf aan wanneer de bruidegom zijn bruid mocht gaan halen. De bruidegom kwam dan onverwachts bij het huis van de bruid aan, met shofargeschal en geroep. Volgens sommige versies griste hij de bruid heimelijk weg uit het huis van haar vader. Andere versies zien de bruid met een gevolg de bruidegom tegemoet gaan. In elk geval nam de bruidegom de bruid mee naar het bruidsvertrek bij zijn vader thuis. Daar bleven bruid en bruidegom zeven dagen, terwijl iedereen feest vierde. En aan het eind van de zeven dagen kwamen zij naar buiten om zichtbaar te worden voor iedereen.

Dit past natuurlijk uitstekend bij het beeld van de opname. Jezus komt, op het teken van zijn hemelse Vader, om zijn bruid in het geheim, midden in de nacht, op te halen. Zij zijn vervolgens zeven dagen lang onzichtbaar in het bruidsvertrek bij de hemelse Vader. Deze zeven dagen vallen samen met de zeven dagen van grote verdrukking op de aarde. Daarna verschijnt bruidegom Jezus pas met zijn bruid en keert naar de aarde terug. Dat is zijn Wederkomst.

Weerlegging: dit argument is lastig te weerleggen, omdat het zo prachtig past allemaal. De parallel van Jezus' komst met het Joodse trouwritueel valt niet te ontkennen. Toch kan hierbij de vraag gesteld worden of de zeven dagen van de bruiloft samenvallen met de zeven jaar van grote verdrukking. Het is net zo goed mogelijk dat Jezus bij zijn Wederkomst, ná de grote verdrukking, zijn bruid meeneemt het bruidsvertrek in. Mogelijk valt het zevendaagse bruiloftsfeest dan samen met de zeven dagen van het Loofhuttenfeest, wat symbool staat voor het 1000-jarig rijk.

In de Bijbel zijn enkele aanwijzingen te vinden dat de bruiloft van het Lam niet vóór, maar na de grote verdrukking zal plaatsvinden. Zo horen we in Openbaring pas in het 19e hoofdstuk over de bruiloft van het Lam. Dat is lang en breed na de grote verdrukking. Het is namelijk ten tijde van Jezus' glorieuze Wederkomst als grote Koning. In één adem wordt genoemd dat de Bruid zich klaar heeft gemaakt voor de Bruidegom en dat Jezus als overwinnende Koning terugkeert op aarde om zijn vijanden te verslaan. Dit lijkt in dezelfde tijd te gebeuren.

Een andere aanwijzing vinden we in Mattheüs 25:1-13. Hier vertelt Jezus over de tien wijze en dwaze meisjes in de bruiloftsstoet van de bruid. De dwaze meisjes misten het moment van de bruiloft. Maar toen zij daarna olie gingen halen, was de deur gesloten voor hen. Dit klinkt niet als de tijd van de grote verdrukking, maar als een definitief oordeel. De meisjes vonden geen gelegenheid meer om bij de bruidegom binnen te komen. Ook wordt deze gelijkenis afgesloten met: *Wees dan waakzaam, want u weet de dag en ook het uur niet waarop de Zoon des Mensen komen zal.* Het gaat hier dus opnieuw over de komst van de Zoon des Mensen, namelijk de grote Wederkomst van Jezus.

Deze gelijkenis staat parallel aan de gelijkenis die daarop volgt, namelijk over de heer die talenten aan zijn knechten toevertrouwd. Onverwachts komt hij terug en eist zijn talenten terug. De slechte knecht gaat niet door de grote verdrukking heen, maar wordt in de buitenste duisternis geworpen, waar

gejammer zal zijn en tandengeknars. Hij mist dus niet alleen de bruiloft, maar loopt gelijk zijn eeuwige heil mis. En beide gelijkenissen staan weer parallel aan de uitleg die daarop volgt, over wat er zal gebeuren bij het Laatste Oordeel. Bruidegom Jezus brengt bij zijn komst het Laatste Oordeel en eeuwig leven en eeuwige straf, volgens Mattheüs 25:46. Dit vindt dus ná de grote verdrukking plaats, zoals Mattheüs trouwens al expliciet gezegd had in hoofdstuk 24 vers 29-31.

Hier komt het erop aan hoe we Mattheüs 24 en 25 lezen. Heeft Mattheüs de Wederkomst misschien als één moment gezien, maar kon hij verschillende gebeurtenissen (namelijk de opname en de Wederkomst) daarin nog niet onderscheiden? Of blijkt uit deze hoofdstukken gewoon duidelijk dat de opname en de wederkomst één en dezelfde gebeurtenis zijn? Het antwoord hierop laten we open...

Argumenten tegen de opname

1. Het eerste argument is al meerdere malen in de weerleggingen naar voren gekomen: in Mattheüs 24 en 25 wordt de wederkomst van Jezus voor zijn kinderen en voor deze wereld als één en dezelfde gebeurtenis beschreven. Sleutelverzen daarin zijn Mattheüs 24:30-31. Jezus zal bij zijn Wederkomst zowel zijn kinderen bij zich verzamelen in de lucht als terugkeren om het oordeel over alle volken te vellen. Dat is één en hetzelfde moment.

Weerlegging: Mattheüs zag profetisch vooruit, maar zoals wel vaker gebeurt, zag hij verschillende gebeurtenissen in zijn visioen versmelten tot één gebeurtenis. Hij zag nog niet ver genoeg om twee momenten daarin te kunnen onderscheiden, namelijk het moment van de opname en het moment van de Wederkomst. De vervulling van deze profetie zal dus in etappes plaatsvinden.

2. Jezus waarschuwde zijn leerlingen in Mattheüs 24 voor de vervolging en misleiding van de antichrist. Hij sprak in de 'jullie'-vorm toen Hij zei in de verzen 9 en 15: *Dan zullen zij jullie overleveren aan verdrukking en jullie doden en jullie zullen door alle volken gehaat worden omwille van Mijn Naam ... Wanneer jullie dan de gruwel van de verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël, zullen zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten!* – Hij waarschuwde zijn leerlingen dus dat zij de antichrist zouden zien zitten en dat zij die wereldwijde vervolging van de eindtijd zouden ondergaan. Als Hij van plan was om zijn volgelingen door een opname te redden, had Hij niet in de 'jullie'-vorm hoeven te spreken. De achterblijvers zouden immers een totaal andere groep zijn. Zijn leerlingen waren dan niet bestemd om door deze verdrukking heen te gaan.

Weerlegging: het 'jullie' van Jezus omvat de gelovigen van alle tijden, dus ook de gelovigen, die ten tijde van de grote verdrukking tot geloof komen. Jezus spreekt weliswaar in de 'jullie'-vorm, maar hij spreekt daarmee eigenlijk de gelovigen aan, die het moment van de opname gemist hebben.

3. Als Jezus met de bruid het bruidsvertrek binnengaat ten tijde van de grote verdrukking, dan mogen we ons terecht afvragen of de 144.000 eerstelingen uit Israël, de ontelbare menigte uit alle volken, de 2 getuigen en het hele volk van Israël niet tot de bruid behoren. Zij komen dus nooit in het bruidsvertrek terecht en trouwen dus niet met Bruidegom Jezus. De 144.000, de 2 getuigen en de ontelbare menigte uit alle volken gaan namelijk (gedeeltelijk) door de grote verdrukking heen. En Israël zal zich pas in zijn geheel bekeren bij Jezus' glorieuze Wederkomst, volgens Zacharia 12:9-14 en Openbaring 1:7. Het is toch ondenkbaar dat zij niet tot de bruid behoren? Dat zij allen ongelukkige achterblijvers zijn? Zeker gezien de bruid in eerste instantie altijd het volk van Israël is geweest en de gelovigen uit de volken hier pas in tweede instantie door Jezus bijgevoegd zijn.

Weerlegging: dit punt is gedeeltelijk te weerleggen. Er is namelijk een versie waarbij de opname halverwege de grote verdrukking plaatsvindt, waardoor de 144.000, de 2 getuigen en de menigte uit de volken wel het bruiloftsfeest halen. Het lastige van deze visie is dat de 7 dagen van het bruiloftsfeest dan niet meer passen, want er blijft slechts 3,5 jaar over. Ook maakt het gehele bekeerde volk van

Israël dan nog steeds geen deel uit van de bruid van Jezus. Maar het doet in elk geval meer recht aan de Bijbelse gegevens.

4. Hetzelfde argument snijdt ook aan de andere kant. In Openbaring 20:4-5 staat geschreven: *En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, die het beest en zijn beeld niet hadden aangebeden, die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij werden weer levend en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding.*

Dit betekent dus dat alleen degenen die door de grote verdrukking heengaan, deel hebben aan de eerste opstanding en met Jezus regeren in het 1000-jarig rijk. Dit betekent dus ook dat degenen die in de opname zijn weggevoerd, geen deel hebben aan de eerste opstanding en niet met Christus zullen heersen in het 1000-jarig rijk. Is dat niet *unfair*? Zou de opname ons beroven van zulke grote zegeningen? En zouden de bekeerlingen van de grote verdrukking een extra grote eer krijgen, terwijl zij degenen waren die nog niet klaar waren ten tijde van de opname?

Het is veel logischer om te veronderstellen dat de grote verdrukking feitelijk al begonnen is met Jezus' eerste komst in deze wereld. Er zijn immers al vele antichristen uitgegaan. Er worden door de eeuwen heen al veel gelovigen gedood. Alleen in die laatste zeven jaar zal dit tot een climax komen. Maar alle gelovigen die overwinnen, zullen met Jezus heersen in het 1000-jarig rijk en deel hebben aan de eerste opstanding.

Trouwens als de eerste opstanding pas plaatsvindt na de grote verdrukking, wat Openbaring 20:4-5 ons leert, hoe kunnen de overleden gelovigen dan ten tijde van de opname opgewekt worden uit de dood? Nee, wij moeten concluderen dat de gelovigen pas opstaan en verenigd worden met hun Heer bij de aanvang van het 1000-jarig rijk. Dit is het moment waarover ook 1 Korinthe 15:23 spreekt: *Ieder zal opgewekt worden in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst...* Dat gaat over de eerste opstanding bij de aanvang van het 1000-jarig rijk, Jezus gaat dan namelijk heersen als Koning. We kunnen dat zowel in Openbaring 20 als 1 Korinthe 15 :24-26 lezen.

Weerlegging: Openbaring 20 noemt degenen die in de grote verdrukking zijn omgekomen expliciet, maar de gelovigen die ten tijde van de opname zijn weggevoerd door Jezus, moeten hierbij ingevuld worden. Ze worden weliswaar niet expliciet genoemd, maar maken toch deel uit van degenen die met Jezus regeren in het 1000-jarig rijk.

De eerste opstanding vindt niet op één moment plaats, maar duidt de opstanding van de gelovigen aan. Dit in tegenstelling tussen de tweede opstanding, namelijk van degenen die niet in Jezus geloofden. De eerste opstanding kreeg zijn eerste vervulling bij de opname en zijn tweede vervulling bij Jezus' Wederkomst.

5. Door de hele Bijbel heen zien we dat Gods kinderen wel de oordelen van God, maar niet de verdrukking van mensen en de duivel ontlopen. Jezus zegt keer op keer dat zijn volgelingen dagelijks hun kruis op zich moeten nemen en achter Hem aan moeten komen. Hij waarschuwde zijn leerlingen ook en zei in Johannes 15:20: *Een slaaf is niet meer dan zijn heer. Als zij Mij vervolgd hebben, zullen zij ook u vervolgen.* En in 2 Timotheüs 3:12 staat het als volgt: *En ook allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden.* Het meest logische scenario is dan ook dat wij door de grote verdrukking heen zullen gaan. We zullen daarin de vervolging van de antichrist ondergaan, maar de oordelen van God zullen de antichrist treffen.

Weerlegging: vervolging is inderdaad deel van het christelijke leven. Maar de vervolging in de grote verdrukking is wel van een andere orde. Dit is een wereldwijde vervolging om alle mensen op aarde te misleiden en tegen God op te zetten. God heeft zich hierbij teruggetrokken en geeft de satan alle ruimte om zijn plannen uit te voeren. Dat is anders dan bij vervolgingen, waar God zijn kinderen nog doorheen helpt.

6. Voortbouwend op het vijfde argument: de Exodus geeft ons een beeld van hoe de gebeurtenissen in de eindtijd gaan verlopen. De Israëlieten ondergingen de verdrukking van de Egyptenaren. Deze werd veel heftiger toen de twee getuigen, Mozes en Aäron, arriveerden. Maar de plagen troffen niet de Israëlieten, maar Farao en zijn huis. Zo zal ook de eindtijdvervolging heel heftig zijn, als de twee getuigen op het toneel verschijnen. Gods volk zal uit deze wereld uitgeleid gaan worden met plagen en oordelen. Deze oordelen zullen echter niet Gods kinderen, maar het rijk van de antichrist treffen. Het boek Openbaring grijpt met haar beschrijving van de eindtijd dan ook steeds terug op de Exodus. De parallellen zijn overduidelijk. De oordelen lijken op de plagen die over Egypte kwamen. De twee getuigen brengen deze oordelen. En er is onderscheid tussen de gelovigen en de volgelingen van de antichrist, bij de latere oordelen.⁷ Uit dit alles blijkt dat de gelovigen, net als de Israëlieten ten tijde van de Exodus, wel de vervolging, maar niet de oordelen ondergaan.

Weerlegging: de parallellen tussen Openbaring en Exodus zijn wel helder. Maar wie zegt ons dat wij daar allemaal doorheen moeten gaan? Misschien gaat dit alleen over de gelovigen die zich ten tijde van de grote verdrukking bekeren tot Jezus.

7. Er wordt in Openbaring niet over een opname gesproken. Je zou dit toch wel verwachten, als de opname daadwerkelijk plaats gaat vinden. Er wordt wel over een groep gesproken die ten tijde van de grote verdrukking bovennatuurlijke bescherming van God geniet, maar zij worden in de woestijn weggevoerd, volgens Openbaring 12:14. Dit lijkt niet echt een beeld van een opname ten hemel. Deze groep wordt juist op een onherbergzame plek, als de woestijn, verborgen gehouden, zodat zij deze zware tijden overleven. Net als de profeten die ten tijde van Elia in grotten verborgen werden.⁸

Weerlegging: Dat er mensen in de woestijn verborgen worden tijdens de grote verdrukking, sluit de opname nog niet uit. Misschien behoorden zij tot de groep achterblijvers, die wel door de grote verdrukking heen moesten gaan. En de opname wordt niet expliciet in Openbaring aangehaald, omdat het een mysterie blijft. Het is als het ware een geheim tussen Bruidegom en Bruid.

8. De verdrukking heeft een doel, namelijk het rein en zuiver worden van de Bruid van Christus en het groeien in ultieme toewijding aan Hem. In Daniël 11:33-35 staat dit ook beschreven. Daar staat het volgende over de tijd van de antichrist geschreven: *De verstandigen onder het volk zullen velen onderwijzen. Zij zullen struikelen door zwaard en vlam, door gevangenschap en beroving – dagen lang. Wanneer zij struikelen, zullen zij met weinig hulp geholpen worden. Velen zullen zich echter met vleierijen bij hen voegen. Van de verstandigen zullen er struikelen, om hen te louteren, te reinigen en zuiver wit te maken, tot de tijd van het einde, want het wacht nog tot de vastgestelde tijd.*

De verstandigen zullen tijdens de grote verdrukking gelouterd en zuiver wit gemaakt worden. Het eindresultaat is de reine, stralende en witte Bruid van Christus, die in Openbaring 19 genoemd wordt. Daarom zal Gods volk door de verdrukking heengaan, om de Bruid rein, zuiver en stralend voor Jezus te maken, zodat Hij terug kan komen voor een reine Bruid.

Weerlegging: God kan ons ook op andere manieren rein en wit maken. Wij krijgen ons leven lang genoeg kansen en bovendien wast het bloed van Jezus ons wit en rein. Daarvoor hebben we niet perse de grote verdrukking nodig.

9. In de Bijbel wordt stevast in bevallingstermen over de eindtijd gesproken.⁹ In het laatst der dagen zullen de weeën steeds sneller op elkaar gaan volgen. Uiteindelijk zal het kind geboren worden, namelijk de zonen en dochters van God worden stralend zichtbaar in deze gebroken wereld. In Romeinen 8:18-23 staat dat bijvoorbeeld beschreven: *Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God ... Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wij zelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de adoptie tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.*

De theorie van de opname kunnen we hier dus met een keizersnede vergelijken, waarbij het kind voortijdig uit de buik gehaald wordt, voordat de weeën hun hoogtepunt bereiken. De theorie dat de gelovigen door de grote verdrukking heen gaan, is dan de natuurlijke bevalling. Over het algemeen kiest God de natuurlijke weg om dingen aan te pakken. Bevallingen zijn heftig, maar uiteindelijk zorgen ze wel voor emotionele hechting en toewijding aan het kind. De pijn van de bevalling heeft dus wel degelijk een functie, al is deze verzwaard door de zondeval.

Weerlegging: het beeld van de bevalling gaat maar gedeeltelijk op. Ieder beeld gaat ergens mank. Bovendien worden niet alleen de kinderen van God geboren, maar ook het Koninkrijk van God wordt geboren. Dat Koninkrijk wordt door de grote verdrukking heen geboren. Dit wil niet zeggen dat al Gods kinderen door deze verdrukking heen moeten gaan.

Conclusie

Uit bovenstaande opsomming kunnen we concluderen dat het nog niet zo eenvoudig is om een Bijbelse positie te bepalen t.a.v. de opname. Voor beide posities zijn veel argumenten en tegenargumenten te geven. Neem dit mee in je overwegingen en gebeden. Vraag God om jou te openbaren wat je hierover moet weten. En zorg vooral dat je van beide scenario's het beste meepakt.

Van het scenario van opname kunnen we meenemen dat God bij machte is om ons te beschermen en ons heel graag bij zich wil nemen. Ook kunnen we daaruit leren dat Jezus iedere dag terug kan komen. We moeten dus alert en waakzaam zijn en iedere dag klaar staan om met Jezus mee te gaan, mocht Hij ons komen halen.

Van het scenario waarin we door de grote verdrukking heengaan kunnen we meenemen dat we bereid moeten zijn om alles voor Jezus op te offeren, inclusief ons leven. Hoe bereiden we ons voor op mogelijke verdrukking? God zal ons erdoorheen leiden en veilig thuis brengen, hoe heftig het ook zal zijn. Maar laten we ons biddend voorbereiden op zware tijden, zodat we niet voor verassingen komen te staan. Zodat de heftigheid van de tijden ons niet onverwachts zal overvallen.

Al met al, weten we dat er geen ruimte voor angst hoeft te zijn. Wij dienen de Heer Jezus en Hij heeft de wereld al overwonnen. Hij komt als grote Overwinnaar en als we op Hem vertrouwen, zullen we met Hem overwinnen!

Bijbelteksten:

1. Jezus keert terug naar de aarde:	Openbaring 19:11ev
2. Dood als laatste vijand verslonden:	1 Korinthe 15:26, Openbaring 20:14
3. De grote shofar:	Mattheüs 24:31, 1 Thessalonicenzen 4:16
De laatste shofar:	1 Korinthe 15:52, Openbaring 11:15-19
4. Antichrist zal zetelen in de Tempel:	Mattheüs 24:15, 1 Thessalonicenzen 2:4
5. Jezus verraden door Judas:	Mattheüs 26:14-16, 47-50, 27:1-5
6. Satan één van de hoogste engelen:	Ezechiël 28:12-17
7. Parallellen Openbaring en Exodus:	Openbaring 8, 9 en 16, Openbaring 7:1-8, 9:4, 11:6
8. Profeten in grotten verborgen:	1 Koningen 18:13
9. Eindtijd als bevalling:	Mattheüs 24:7-8, Romeinen 8:22-23,
1 Thessalonicenzen 5:2-4